

[J. O. Krag.]

ser, der var sket på de sociale budgetter og de undervisningsmæssige budgetter, militærbudgettet osv., må jeg sige dertil, at der er ikke én øre af disse udgiftsstigninger, som socialdemokratiet ikke er med til at dække, hver krone, hver øre i udgiftsstigningen er vi med til at dække. Når der alligevel m. h. t. den udskrivningsprocent, vi mener er nødvendig, er så stor en difference, skyldes det de poster, jeg lige har redegjort for.

Til allersidst: kan der virkelig være nogen skatteyder her i landet, der vil kunne forstå regeringen og regeringens fungerende finansminister, som den ene dag er rede til væsentlige reduktioner i sin udskrivning og finder det finansielt forsvarligt at gå ned med så og så mange hundrede millioner kroner under forudsætning af, at socialdemokratiet så vil acceptere denne udskrivningslov med den forkerte økonomiske politik, jeg lige har beskrevet, for dagen efter eller to dage efter, når vi mødes her, pludselig ikke at finde det forsvarligt at lette skatteyderne for den udskrivning? Fordi socialdemokratiet ikke stemmer efter ønske, skal skatteyderne i dette land, som hr. Per Hækkerup sagde det, straffes. Mon der er en eneste skatteyder her i landet, der vil forstå det? Jeg tror det ikke. Den opfordring, hr. Per Hækkerup rettede til regeringen om endnu en gang inden tredje behandling af udskrivningslovsforslaget i morgen at overveje, om man nu bærer sig klogt og fornuftigt og rimeligt ad — især det med det rimelige — tror jeg alle landets skatteydere vil lægge meget mærke til.

Kjeld Olesen: Når jeg på nuværende tidspunkt tager ordet, er det ikke for at bruge hele min taletid, men for at forsøge at hindre et par myter i at rumle videre i løbet af sommeren. Jeg tænker her på, hvad hr. Niels Helveg Petersen var inde på med hensyn til tjenestetiden.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at det for ham var en nyhed, at vi ville endog længere ned end de 12 måneder, og sagde, at vi havde stillet forslag om at lovfæste disse. Det er rigtigt, at vi har stillet forslag om at lovfæste det, ganske simpelt fordi vi fandt det nødvendigt. Gældende lov siger, at tjenestetiden er et administrativt spørgsmål.

Men det er ikke bare et spørgsmål om, at det står sådan i loven, men også, hvem der administrerer en sådan lov; og som tidligere sagt har vi oplevet i løbet af den senere tid, hvordan en sådan beføjelse til ministre kan administreres på en for os ganske uheldig måde. Derfor forslaget.

Det er muligt, at det er en nyhed for hr. Niels Helveg Petersen, at vi ville længere ned; men så er det, fordi hr. Niels Helveg Petersen ikke har været opmærksom. Jeg må lige fortælle, at vi i det såkaldte håndsrækningspapir, vort forslag eller vor skitse under udvalgsbehandlingen, helt tydeligt skrev et sted, at vi under hensyntagen til forsvarrets effektivitet og bl. a. ud fra den såkaldte Thomsenrapports konklusioner ønskede undersøgt de praktiske forudsætninger for en yderligere nedsættelse af tjenestetiden.

Mens jeg er inde på dette, kan jeg ikke lade være med også at henvende mig til et par andre ordførere for regeringen, som har forsøgt under denne debat endnu en gang at fortælle, at når der ikke blev et firkantet forlig om forsvaret, var det, fordi socialdemokratiet ikke ville, for man havde jo på alle områder imødekommet socialdemokratiets ønsker. Jeg vil gerne, så stærkt jeg kan, fortælle, at det ikke forholder sig sådan. Vi har ikke, hvis vi tager vor årsmødeudtalelse fra sidste efterår, fået imødekommet vore ønsker, og hvis vi tager det før omtalte håndsrækningsdokument, har vi heller ikke fået imødekommet vore ønsker.

Jeg ved godt, at man ikke skal gentage sig selv, men situationen gør det påkrævet endnu en gang at trække den helt klare forskel op på, hvad vi ville, og hvad der nu sker: hvis man havde gennemført vort forslag, ville vi til efteråret have en ny forsvarsreform. Når man nu har gennemført regeringspartiernes forslag, betyder det, at der ikke i en lang fremtid vil ske nogen egentlig reform af forsvaret. Denne påstand har jeg ikke set imødegået endnu.

Endelig til hr. Niels Helveg Petersen, der, synes jeg, noget frit kom med bemærkninger om, at vi havde afvist at medvirke til gennemførelse af byrdefordelingen, må jeg sige, at det er ikke rigtigt. Det var sådan, at ved første behandling sagde vores ordfører, at vi ikke ville stikke nogen kæp i hjulet her. Vi